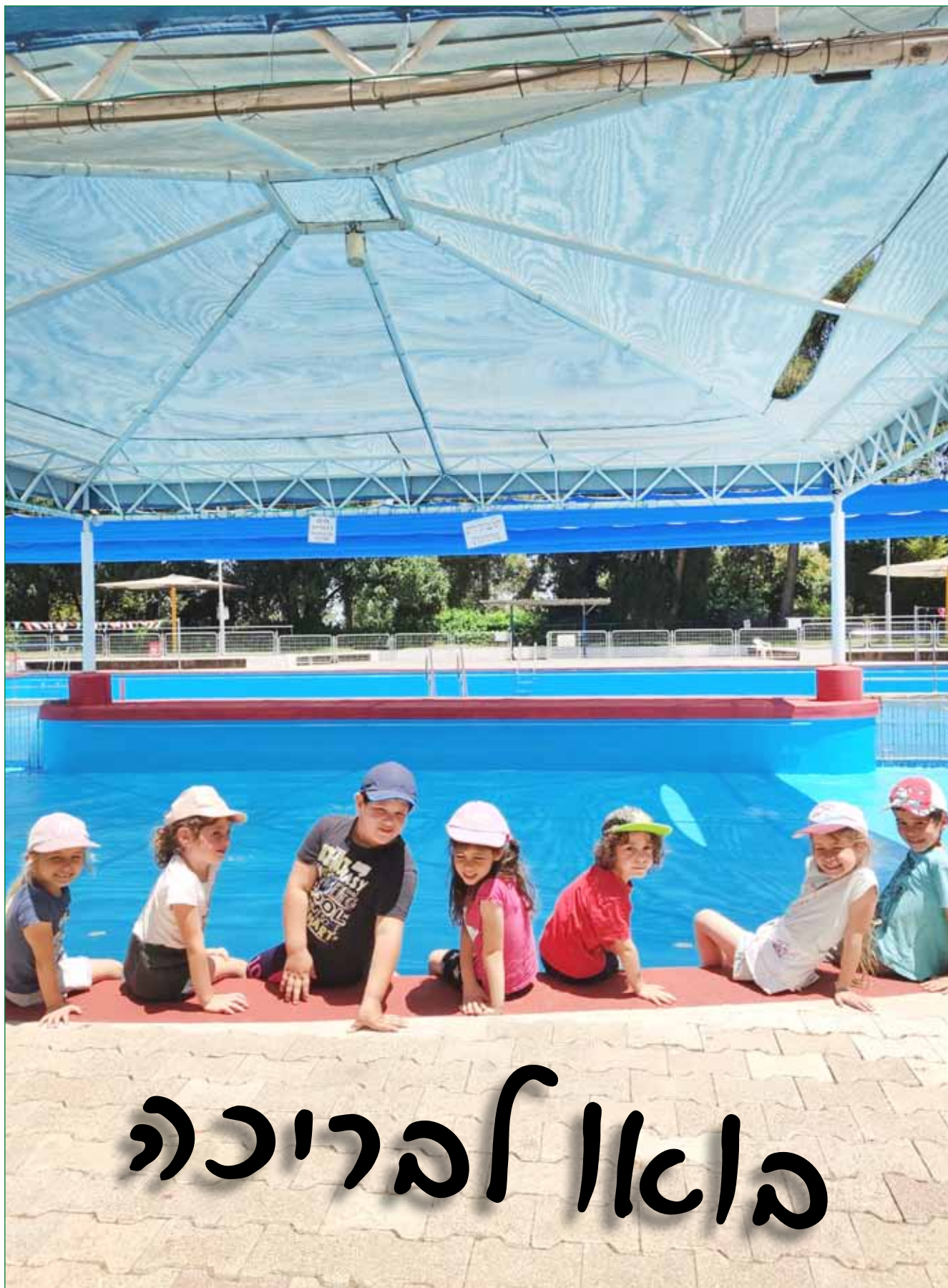

דפי יגור

יום ו', כ"ד בסיון תשפ"א, 4.6.2021, גיליון מס' 5003

בואו לבריכה

1. דו"ח ועדת ביקורת

הלית הטר (מבקרת): נערכה ביקורת בענף מערכות מידע, והוכן דו"ח ביקורת לקוחות ב-17 ענפים. מציגה את קיצור הדו"חות. הממצאים במלואם הוצגו בפני ההנהלות וזכו לדין מעמיק. הדו"חות נמצאים במזכירות לעיון החברים.

אבשלום שוחר: בשנה שעברה 2020 ערכה הביקורת 2 דו"חות: דו"ח ביקורת על התשלומים של הלקוחות, שהוא דו"ח רוחב הבדק את נהלי התשלום בכל תאגיד או ענף ביגור, ודו"ח ביקורת על ענף המחשוב (מערכות מידע). הביקורת על קבלת התקבולים מהלקוחות חושפת ממצאים על הנהלים בביצוע התשלום, שהם בדרך כלל נהלים תקינים, אבל יש גם כשלים, ושם אחריות המנהלים לטיפול ולתיקון הפעילות. המנהלים הם מרכז הענף ומרכז משק/מנהל אחי"ג. עיקר חשיבות דו"חות הביקורת, בתרומתם לתיקון בדרכי הניהול, וכאן תיקון בניהול הכספים המקטין סיכונים, כל סיכון, ממכירות בשדה ועד תקבולים בענף המזון.

דו"ח הביקורת של הלית על ענף מערכות מידע מציג מערך של פעילות, הנותן שירות מקיף בהתאם לכל צרכי המידע של יגור, וכולו בשוטף בתפעול חברינו. בהגדרת הפעילות: הענף נותן שירותי מחשוב רק לענפים, למוסדות ולתאגידים של קיבוץ יגור וללקוחות מסחריים מחוץ ליגור (ללא שירות לחברים).

סיכונים, כותרת משנה של כל פעילות מקיפה במערכת מידע - המחשוב והבקרה הטכנולוגית היום מאפשרים להוריד סיכונים שהיו בעבר סביב חוסר מידע, או היעדרות שלו בזמן אמיתי. כאן מצוי הפיתרון הנדרש בביקורת על התקבולים ביגור

אבשלום הציג את התוכנית ל-2021

רן אזנקוט: אני רוצה לציין שלראשונה בשנותי בוועדת ביקורת, התקבלו הצעות לביקורת בתגובה לפנייתנו השנתית לציבור. פניות ענייניות ויכולות לעזור בגיבוש תוכנית הביקורת השנתית. מקווה שהמגמה הזו תימשך גם בשנים הבאות, בכפוף לפנייתנו לציבור. לא תמיד אופי הבקורת מובן ע"י הפונים. ככלל, הביקורת בודקת נושאים מערכתיים ולא עוסקת בסכסוכים אישיים.

תוכנית ביקורת 2021

1. ועדת דירות

הביקורת על תפעול הוועדה בהתאם לנהלים ביגור, מסדרי התכנסות לישיבות ועדה ועד דרכה בקבלת החלטות לביצוע ו/או דיווח לציבור. התקנונים בתוקף מהחלטות

אסיפת יגור ועד העדכונים ב"אוגדן דירור" ובהתאמת הפעילות להחלטות השינוי של יגור במעבר מקיבוץ שיתופי לקיבוץ מתחדש. משמע: ביקורת על הבסיס בתקנוני יגור בעת קבלת ההחלטות בישיבות ועדת דירות ו/או בעת ביצוע החלטות שוטפות כדין בהוראת מרכז הוועדה ו/או חבר וועדה המוסמך באופן תקין.

ביקורת על הקצאת דירות בהתאם לצבירת זכויות בנקודות ותק ונקודות גיל, בחישוב הנשען על הרישום במזכירות יגור. הקצאת דירות קבע, דירות מעבר, דירות מעבר בשיפוץ לדירת קבע ודירות קטנות ושונות לצעירים (ש"ש, חיילים, סטודנטים, מועמדים וזמניים). ביקורת בכל עניין בנדון בהתאם לעבודת המבקרת.

2. ועדת תכנון

ביקורת על עבודת הוועדה בעת תכנון הבנייה ביגור, בבניין, בתשתית, ובפיתוח בכל שטח המחנה, מנוהלי הישיבות ועד שלבים אחרונים במהלך הביצוע. שיתוף הציבור במידע בזמן תקין לתגובות.

סדר קבלת החלטות למינוי מתכנן או אדריכל, בכל מיזם חדש או מתחדש בשטח המחנה של יגור. נוהלי בחירה או מינוי של מרכז הוועדה וחברי הוועדה.

3. השכרות נכסי נדל"ן

ביקורת על השכרות נכסי נדל"ן ביגור: הנהלים ליצירת הסכם שכירות, מורשה החתימה על הסכמי שכירות, תשלומים ומועדי תשלום, תשלומים באשראי והנחות ייחודיות. אופן ניהול חוב לקוחות ניהול סיכונים וניהול ביטחונות, תחזוקה ושמירת השוכר על המושכר. וכן כל נושא בנידון הנחוץ לביקורת המבקרת.

4. יצירת קרנות כספים ביעוד מכוון

ביקורת על יצירת קרנות הכספים בהתאם להחלטות יגור על "שינוי אורחות חיים", ככתוב בחוברת "שינוי אורחות החיים" משנת 2017. ביקורת המתמקדת בביצוע צבירת כסף ייעודי מוגדר מטר, ככתוב בחוברת השינוי.

כל קרן עם ועד מנהל, המבצע את תפקידו בהתאם למינוי, צובר ומשלם לטובת המטרות של הקרן. הביקורת תבדוק את דיווחי הנהלות הקרנות לציבור בגילוי נאות כנהוג במוסד כספי כדין מלכ"ר.

5. ביקורת מורשי חתימה ביגור

כהמשך לביקורת רוחב מהשנה שעברה על התקבולים מהלקוחות, כאן ביקורת רוחב על החותמים שבחתימתם מחייבים או מזכים את קיבוץ יגור ותאגידיו. על החותמים במינוי תקין והחותמים ללא מינוי. החותמים על תשלומים ותקבולים בהסדרי תשלום ותקבול ללא כתב מינוי תקין של ההנהלה, וחתימתם תחייב את הענף.

6. ביקורת לגילוי סיכונים במהלך הפעילות השוטפת בניהול הייצור והצריכה ובמרכז ניהול הכספים ביגור.

תמצית הפרויקט

יגור מביאה לעסקה את הקרקע 21.2 דונם, על בסיס שווי שהיא מגדירה, השותף מביא את הכסף על פי השווי לדונם שיגור הגדירה דהיינו 220,000 ש"ח לדונם (ערך קרקע חקלאית). על בסיס ההסכם בין יגור לשותף פונים לרמ"י להיוון הקרקע לשינוי יעוד לאחסנה. מהוונים אותה יחד, ולאחר מכן - התכנון, הניהול והביצוע יעשו במנהלת משותפת לקיבוץ ולשותף. שכה"ד גבוה ב-10% לעומת מקומות אחרים באזור, במידה והבנייה תתייקר, יעלה גם שכר הדירה שיגור תקבל. יגור לא לוקחת על עצמה שום ערבויות, לא על החלק שלה ובוודאי לא על זה של היזם. זהו חוזה ארוך עם חברה גדולה ויציבה. הלוואה קטנה יחסית (מינוף נמוך), ויחסי הכיסוי שלה גבוהים. ממוצע תזרים שנתי ליגור, 3-4 מיליון ש"ח לשנה למשך 25 שנים. מבנה סטנדרטי שאפשר תמיד להשכיר לשוכר אחר.

גיבוש עקרונות מנחים למיצוי עסקת מקרקעין בין יגור לבין הום-סנטר לבנית מרלוג - מידע לציבור

נוקי נויפלד: במסגרת הפרויקטים שאנו עובדים עליהם, החלטנו לשנות את השיטה ובמקום להביא לאסיפה פרויקט גמור, להביא את התנאים הראשוניים ולספר עליו, לקבל את אישור האסיפה להמשך התהליך, ובהמשך הדרך, כשהפרויקט יבשיל, להביאו שוב לאישור. מזה זמן שאנו מנסים להקים מחסן שייתן שירותים לוגיסטיים לחברות חיצוניות בשטחי לגין מערב, השטח שבין לגין ל"חוצות יגור". בשנה האחרונה נפגשנו עם הרבה מאוד חברות, חלקן גדולות מאוד. תמיד הרגשנו טוב בפגישה הראשונה, ובפגישות הבאות הרבה פחות. זאת היתה שנה קשה לכולם בגלל הקורונה והנטייה של מרבית הגופים האלה הייתה לשבת, לחכות, ולראות לאן העולם הולך.

החברה האחרונה שפגשנו הייתה הום סנטר שבבעלות אייל פישמן. כאן ההרגשה הטובה בהיכרות המשיכה גם לפגישות הבאות. הרגשנו שהחברה רואה איתנו עין בעין את מהות הפרויקט, ולהבדיל מחברות אחרות, יש לה מודעות ורגישות לסיטואציה הקיבוצית, הן מבחינת האינטרס של הקהילה והן מבחינת היותה הפוסק האחרון לעצם קיום הפרויקט. בעזרת חברת "גשת" (שעוסקת בליווי קיבוצים בפרויקטים כלכליים, נדל"ניים ואחרים) והצוות מטעם יגור (עמית שילה, דב ישורון, נועם שפיגלר ואנוכי) אנחנו מביאים היום את הנתונים

הראשוניים בפני הציבור. ההצגה הראשונה של הפרויקט היתה באחייג הישנה, שם אושר ונעצר לשלושה שבועות פריימריז. כשנבחר הוועד החדש, הוצג לו הפרויקט שוב לקראת אישור מחודש באסיפת יגור.

רו"ח תומר טפר ("גשת"): כחבר קיבוץ בעצמי חשוב היה לי להניח בבסיס ההסכם שמדובר ב"קיבוץ שיש לו עסקים ולא בעסקים שיש להם קיבוץ". זה הבסיס: העסקים לא צריכים להפריע לאורח החיים הרגיל של התושבים מבחינת שעות הפעילות, אופי הפעילות, כמות הרכבים וכו'. חיפשנו שותף מתאים, שיבין שמולו קיבוץ ולא חברה עסקית או איזור תעשייה, ויקבל את העקרונות שגיבשנו.

מתווה מוצע (להחלטת ההנהלות) לתהליך המו"מ ואישור מוסדות הקיבוץ

1. אישור עקרוני בהנהלות.
2. אישור עקרונות עסקה והמשך לבניית הסכם בהצבעה באסיפת חברים (טרום אישור הסכם מפורט). באסיפה תוצג הדמיה למבנה אפשרי. (האסיפה הנוכחית)
3. מו"מ בעזרת עורכי הדין לבניית הסכם על בסיס העקרונות המאושרים.
4. אישור ההסכם (מותנה באישור אסיפה) בהנהלות.
5. הצגת ההסכם באסיפה ובאמצעי הפרסום בקהילה לאישור החברים כנהוג ביגור.
6. ככל שאושר, ייחתם ההסכם, מהוונים את הקרקע, נכנסים לתכנון ולבניה.

בסיס העבודה כלל את ההנחות הבאות הדורשות את אישור מוסדות הקיבוץ

1. ראיית טובת הקיבוץ בכל מבנה של שותפות, בדגש על התאמה, יצירת נכס מניב והבטחת תמורות משלב מוקדם.
2. שמירה על המרחב הכפרי המיוחד, המדגיש איכות חיים, תוך בחינת כל ההשלכות על הקהילה וחבריה.
3. איתור שותף מתאים בגישתו, בהבנתו (את הנרטיב הקיים) ובכוננותו להיות שותף הגון והוגן (מלאכת שידוכין). לראיה - בחרנו שותף פוטנציאלי מתוך שלושה שנבחנו באמות מידה אלו.
4. אופן השיתוף עם היזם, תוך חתירה להשאת ערך הנכס של הקיבוץ תוך שמירת רוב אחזקות המקרקעין בידי הקיבוץ (לפחות 51% אחזקות בשטח הקרקעין), גם אם המבנה הכלכלי של העסקה יעמוד על 50-50.
5. הסכם בין הקיבוץ ליזם, יתנה שליטת הקיבוץ למניעת שימושים לא ראויים או לא מתאימים.
6. תנועת רכבים, ככל שתידרש, לא תפגע בבטיחות וברוחת החברים (הבטחת כביש גישה מתאים).

הערות נוספות

- מיקום: המחצית המזרחית (קרובה ליגור) של השטח שבין לגין ל"חוצות יגור".
- תנועה: תנועת הרכבים למרלוג לא תהיה בכביש הכניסה ליגור, אלא בציר עוקף מכוון המשתלה, ומספרם יוגבל ל-10-15 ביום.
- הגובה יוגבל ל-20 מטר (היזם רוצה 17 מ').
- המטרה של הום סנטר היא לרכז את כל המחסנים שלהם יחד. היתרון של יגור הוא הקרבה לנמלי חיפה.

נקודות עיקריות של מתווה העסקה

1. מאחר ולקיבוץ יגור יש חוזה משבצת ישן, העסקה שתעשה עם רמ"י מחייבת כי לקיבוץ תהיה שליטה בקרקע, לאמור: יוקם תאגיד משותף של הום סנטר (להלן "היזם") והקיבוץ לצורך עסקה עם רמ"י, כשלקיבוץ יש לפחות 51% זכויות, לצורך קבלת הקרקע בהסכם מרמ"י בפטור ממכרז (בהיבט הכלכלי תהיה החזקה של 50% לכל צד).
2. שטח קרקע יגור שיועבר לתאגיד הינו 21.2 דונם. יגור תנסה לצרף בהמשך עוד כ-3 דונם ולהעבירם לתאגיד. מחיר הקרקע אותה יגור מביאה לתאגיד יעמוד על 220,000 ש"ח לדונם.
3. על פי הערכה של יגור, שומה גולמית לקרקע תהיה כ-800,000 ש"ח לדונם. יוגדר רף מקסימלי של דמי היוון בסך 1.2 מיליון ש"ח לדונם כתנאי מתלה להסכם.
4. היזם יחתום עם התאגיד הסכם לבניית המרלוג בהיקף זכויות מקסימלי בקרקע של כ-17-20 אלף מ"ר (בהתאם לגודל המגרש שיהיה בפועל) עפ"י המו"מ עם יגור והשכרתו ליזם לתקופה של 24 שנים ו-11 חודשים.
5. התכנון והביצוע של הפרויקט יבוצעו באחריות מנהלת משותפת של היזם ויגור, שתבחר את גורמי הפיקוח, הניהול והביצוע של הפרויקט.
6. שכר הדירה הבסיסי שישולם על ידי היזם לתאגיד בגין שטחי המרלוג יעמוד על 38 ש"ח למ"ר לחודש בתוספת

- מע"מ כדן. התוספת לשכר הדירה כל 5 שנים תעמוד על 4%. (ליגור: בין 3 ל-4 מיליון ש"ח בשנה).
7. ככל שעלות הקמת המרלוג תחרוג מ-3,000 ש"ח למ"ר, תתווסף לשכר הדירה הבסיסי תוספת של 7.5% מהעלות הנוספת לשנה. סך עלות מקסימלי יעמוד על 3,500 ש"ח למ"ר. (עלות ההקמה כוללת את כל העלויות מעבר להיוון ככל שתידרשנה, לרבות היטל השבחה).
8. במידת הצורך, יגור יאפשר ליזם לשכור שטח נוסף לצורכי חניות ותימרוני משאיות/רכבים. שכר הדירה שישולם על ידי היזם ליגור בגין שטח זה יעמוד על 6 ש"ח למ"ר לחודש בתוספת מע"מ כדן. התוספת לשכר הדירה כל 5 שנים תעמוד על 4%.
9. שימוש בגג לצרכי מתקן סולארי יהיה משותף, והרווחים/חיסכון החשמל שיווצר כתוצאה מהמערכות הסולאריות שיוקמו, יתחלקו בין יגור ליזם עפ"י שיעור ההחזקה בתאגיד.
10. ככל שגוף המימון של הפרויקט ידרוש ערבויות, עבור שיעבוד הקרקע, היזם יחתום על ערבות מלאה, לרבות בגין חלקו של יגור, בגין אותה ערבות (השלמת הון עצמי, ככל שיידרש יבוצעו באופן שווה על ידי שני הצדדים).

נועם שפיגלר: עשינו תהליך ארוך של מציאת שותף מתאים. פסלנו מועמדים רבים. ההבנה שלנו היתה שאנחנו מחפשים שותף שהוא במהותו "שוכר" שרואה את הערך של המקום לשימוש ולא שותף "נדל"ני". זו צורת הסתכלות מאוד שונה שאפשרה לנו לדרוש מצידנו תנאים ומגבלות עדיפים. התהליך הארוך סייע בלימוד וסימון נקודות החולשה במודל בו השותף הוא גם השוכר. הצוות הגדיר מנגנוני הגנה וגידור לאותן נקודות כפי שתוארו במתווה - גידור עלויות הבנייה והתניה לגמישות בגובה שכ"ד כפונקציה של השינוי בעלויות, גידור עלות היוון הקרקע והחשוב מכל - גידור מתן הערבות של הקיבוץ. אם זאת, חשוב לזכור שזאת רק התחלת התהליך. אם המתווה יאושר, נצא לדרך ארוכה עד להבאת ההצעה הסופית בפני יגור.

אבישי שורש: כתוב בנייר לאסיפה שמקימים תאגיד משותף ליגור והום סנטר. ותומר כרגע אמר שהגדרת השותפות "תאגיד" או "חברה" תלויה בשיקולי מיסוי. ראשית לכל, כמי שמבין שהנושא הזה יבוא לדיון ואשור בקלפי, אני בעד שהצוות ימשיך בדיון עם השותף הפוטנציאלי, אך יש להבין את הקשיים שזה עורם על המצב הכספי של יגור, שאינה יכולה להביא מזומנים מכיסה. יגור נותנת אדמה בשווי 5-6 מיליון ש"ח. כנגד זה השותף שם 5 מיליון ש"ח וכך לשותפות הון של 10 מיליון ש"ח, אך כסף מזומן רק 5 מיליון ש"ח. הקמת מרלוג, לפי ידיעתי, היא 50-60 מיליון ש"ח, ההיוון הוא 20 מיליון ש"ח. כלומר, מדובר בפרויקט של 80 מיליון ש"ח ויגור צריכה להשקיע כ-40 מיליון ש"ח כי זה יגיע בעזרת הלואה לשותפים ואנו 1/2 מה. מה שמצער שכל הנתונים שאני מוסר לא הוצגו על ידי נציגינו והיועצים שליידם.

יהיו הילדים והנכדים שלנו. אנחנו רק בתחילת הדרך יש עוד הרבה עבודה בניסוח ההסכמים ובבניית הפרויקט. עוד יהיו עליות וירידות. בסוף כולנו רוצים לעבוד קשה בשביל להביא עוד כסף, עוד הרבה כסף ליגור. מבקש את האישור להמשיך התהליך, כדי שנוכל להביא לאישור בשלב הבא, את ההצעה הסופית.

עמית שילה: לפני שבוע בדיון אישי הגיעו 50 חברים, היום הגיעו 12. לכבודם חשוב לקיים הצבעה על אישור המשך התהליך. הוחלט: להמשיך בתהליך.

הערה בשולי הדיון (לא נאמר באסיפה)

אבישי שורש: לא תקין בעיני שיו"ר האסיפה הוא חבר בצוות המו"מ מטעם יגור. נכחו 12 אנשים, קרוב למחציתם חברי צוות המו"מ. אם לא מביאים את העניין לקלפי, הרי זו הודעה, ואי אפשר לראות בתוצאות ההצבעה על המקום, "אישור" של האסיפה. אם רוצים לקבל אישור ציבורי, יש לקיים קלפי בנושא ואני, למען הגילוי הנאות, תומך בהמשך המו"מ עם השותף הפוטנציאלי.

תומר טפר: על פי התחשיב שלנו, סה"כ עלות מוערכת שלנו 67 מיליון ש"ח. בקופה יש 4.6 מיליון ש"ח (שהשותף מעמיד מול הקרקע של יגור) וחסרים 62.5 מיליון ש"ח. התאגיד (או "השותפות" "הישות") שיגור והום סנטר יקימו ייקחו את ההלוואות. הום סנטר נותנים ערבות מלאה לכל ההלוואה הזאת. הקיבוץ לא מסכן את עצמו.

אבישי שורש: בעקבות השינוי, כל חבר יגור אחראי בכיסו להשקעה כזאת. אני בעד המשך הבדיקה של הפרויקט. צריך מאוד להיזהר.

נועם שפיגלר: בתשובה לשאלה לגבי משך ההחזר לפרויקט - בנתונים הקיימים כרגע ובזכות שכ"ד גבוה יחסית הפרויקט מחזיר את עצמו תוך 11 שנים. זה יפה מאוד לפרויקט מסוג הזה.

נוקי נויפלד: יגור צריכה להחליט מה היא רוצה. אנחנו מריצים עכשיו 3 פרויקטים במקביל, כולם יבואו לכאן לדיווח ולדיון. מי שרוצה להוריד מס איזון ומיסים אחרים, אין דרך אחרת לעשות את זה. כל פרויקט כזה, גם אם יביא 3-4 מיליון ש"ח, בסה"כ זה הרבה. עוד 25 שנה מרלוג כזה יהיה שווה 100 מיליון ש"ח, מישהו יהנה מזה. ואלו

לסיים בטעם בטוב

הנהלת חשבונות נפרדה מרבקה קוטליאר לאחר כעשרים שנות עבודה. האירוע צויין בסיוור לימודי בחיפה ובטקס מרגש. בהזמנות זו נפרד הצוות מאביה אדר, שסיימה לאחרונה את עבודתה לאחר שלושים שנים מסורות וטובות.

רבקה היקרה, החיים לוקחים אותנו למקומות מיוחדים ולא צפויים ומביאים אותנו לבחור את הנתיבים והדרכים החששות, ההיסוסים ולא מעט לבטים. ואת - בנחישות ובצעדים בטוחים, את לבטח יודעת, שגם כשנפרדים הזכרונות והחוויות אף פעם לא נעלמים. אנחנו בטוחים שתמיכי מכאן במלאכת העשייה בעתיד בהרצות שאפינה אותך תמיד.

אז הכון תודה! תודה על המסירות והעבודה האיכותית והמושקעת, שנעשתה מכל הלב, כפי שרק את יודעת. תודה שהיית תמיד בשבילנו ובשביל הציבור במלוא המקצועיות וללא שום ערעור, פשוט תודה, צוות הנה"ח.

שינוי מבנה ארגוני ליגור בעקבות השינוי

שיחה פתוחה לידוע ולקבלת משוב מהציבור (7.5.2021)

ולא מצאתי פרוטוקולים של ישיבות שלה. היא אגודה שיתופית לא פעילה מבחינתנו, אבל כן פעילה מבחינת משרד המשפטים שמקבל עליה דיווח מדי שנה. לשניהם יש "תקנוני מדף", במקרה של "אחוזה" הוא לא שונה מעולם, ובמקרה של אחי"ג שונה פעם אחת.

ה"אורגנים" (הגופים המנהלים) של שתי האגודות: לשתייהן הגוף הבכיר הוא "האסיפה הכללית", ביגור היא כוללת את כל החברים, באחי"ג היא כוללת את נציגי יגור (כי נציגי "אחוזה" - חסרים).

לשתייהן "ועד מנהל", ביגור זאת המזכירות (שם נרדף לא רשמי לוועד מנהל), באחי"ג זאת "הנהלת אחי"ג" הכוללת את נציגי מזכירות יגור. כשנציגי המזכירות יושבים בוועד אחי"ג הם חייבים לחבוש את הכובע של אחי"ג ולחשוב על טובתה.

לשתייהן קיים רשמית תפקיד "ראש ועד מנהל": ביגור המזכיר (שם נרדף לא רשמי - בועז אוחנה), ובאחי"ג יו"ר הנהלה נוקי נויפלד. מדובר בשני תפקידים זהים באגודות שונות. אין "מזכיר" בתקנון יגור.

ליגור אין מניות של תאגידים אחרים, לאחי"ג יש את המניות של לגין ושל באלגן.

שתייהן שולחות נציגות לגופים המנהלים את תאגידי יגור: יח"ס, חוצות יגור, אורות יגור, מי יגור.

ליגור יש זכות למנות נציגים באסיפה הכללית של תאגידי, שהיא חברה בהם: מפעלי העמק, תנובה, ביטוח חקלאי, משקי התקיים, משקי עמק יזרעאל.

מבחינה מעשית כל חברי יגור הם נציגיה באסיפה הכללית של אחי"ג.

תקציר הצעות השינוי:

בשתייהן יו"ר ועד הנהלה (מזכיר) בחצי משרה. משרות מלאות: גזבר, מנהל מש"א, מנהל קהילה.

הצעה א' - מבוססת על מודל תק"צ.

יו"ר אחד לקהילה במשרה חלקית.

הנהלות: ועד הנהלה, ומתחתיו הנהלת קהילה והנהלה כלכלית, הנהלת אחי"ג כפופה להנהלה הכלכלית.

יו"ר אחי"ג הוא גם מרכז משק במשרה מלאה.

אין מנהל צו"ש.

ועד הנהלה (מזכירות) מתעסק פחות בשוטף ויותר בתכנון ארוך טווח.

הצעה ב'

שני יו"ר - יו"ר ועד הנהלה (מזכיר ראשון) ויו"ר אחי"ג (מזכיר שני).

הנהלות: ועד הנהלה, ומתחתיו הנהלת קהילה והנהלה כלכלית, אחי"ג כפופה להנהלה הכלכלית שהיא גם ועד הנהלה של אחי"ג. יו"ר הוועדה הוא גם יו"ר אחי"ג

ומנכ"ל אחי"ג הוא גם מרכז משק במשרה מלאה.

מנהל הקהילה (100% משרה) הוא גם מנהל צו"ש.

ועד הנהלה (מזכירות) מתעסק פחות בשוטף ויותר בתכנון ארוך טווח.

יש אפשרות למנהל צו"ש במשרה חלקית, לפחות לתקופת

רמי זלינגר: מציג את הרקע לדיון, חברי הצוות - ברק סלע, שוקי שנער, יעקב עציון, שלמה מורן, בועז אוחנה וחסיק (מנהל מש"א), המושג "מבנה ארגוני", הצוות התחיל את עבודתו בספטמבר 2019.

אריק כהן (היועץ שעבד עם הצוות, חבר קיבוץ נחשולים): תאר את שלבי עבודת הצוות. המטרה שנוסחה על ידי כתב המינוי לצוות היתה "שיהיה (המבנה החדש) יעיל ופונקציונאלי, רזה וחסכוני, תואם את הערכים של יגור, שואף להגדיל את רווחת הפרט, שקוף ומשתף". אני הצטרפתי בדצמבר. במרץ 2020 הפסקנו את הפעילות עד סוף יוני בגלל הקורונה. בינואר 2021 הייתה לנו הצעה לדיון, אבל העדפנו לחכות למועד שבו יתאפשר שוב לקיים אסיפות ודיון פתוח. לאורך כל הדרך התייעצנו עם חברים בעלי ניסיון ועם גורמים חיצוניים וקיבלנו משובים שונים. בסופו של דבר התכנסנו לשתי הצעות שיוצגו הערב. טוב שיש לחברים שתי חלופות ולא הצעה אחת. החברים בצוות עשו עבודה רצינית מתוך מחויבות ליגור ולציבור החברים. הדיונים היו מעמיקים ומקצועיים.

רמי זלינגר: רקע מושגי לדיון בתיאגוד, הבהרת מושגים בסיסיים.

סוגי תאגידיים: אגודה שיתופית חקלאית מסוג "קיבוץ" (לדוגמה יגור), אגודת שיתופית "אחזקות" (לדוגמה אחי"ג) ו"חברה בע"מ".

הגדרה לא רשמית של "בעלות":

א. הזכות לקבוע בעלי תפקידים בתאגיד.

ב. הזכות למכור את הנכס.

ג. הזכות להוריש.

לחברי אגודה שיתופית יש רק את הזכות הראשונה מתוך השלוש, לכן לא נכון להתייחס לחברי יגור כבעלים של אגודה שיתופית יגור ולא כבעלים של אגודה שיתופית אחי"ג.

מחויבויות התאגידיים לחמישה גורמים: לבעלים או חברים / לעובדים / לספקים ולבנקים / ללקוחות / לראשויות.

אסור להעדיף אחד מהם על חשבון האחרים.

מטרות התיאגוד: השבחת הנכס, הגנת הנכסים הפרטיים של הבעלים או החברים בזמן משבר - התנאי להגנה הזאת הנו שהמשבר נוצר בגלל "סיבות אובייקטיביות",

ולא מחמת העדפה של הבעלים / חברים על פני העובדים, הספקים או הלקוחות.

מה קרה ביגור: בתיאגוד הוקמו שני גופים חדשים "אחוזה" (אגודה שיתופית מסוג "חקלאות כללית") ו"אחי"ג" (אגודה שיתופית מסוג "אחזקות"). הן שתי ישויות עצמאיות, עם ועד מנהל. הן גם מוצלבות זו בזו.

"אחוזה" - יש שני חברים, כל אחד הוא אגודה בפני עצמה: קיבוץ יגור ו"אחי"ג".

אחי"ג - יש שתי אגודות: "קיבוץ יגור" ו"אחוזה".

גם קיבוץ יגור וגם אחי"ג היו צריכים לבחור, כל אחד נציג אחד, לאסיפה הכללית של "אחוזה". הנציגים האלו לא נבחרו. "אחוזה" לא עושה כלום. אין לה אסיפה כללית,

מעבר עד שייספג לתפקיד מנהל הקהילה.

מבטלת את נציגות המזכירות בדירקטוריונים בתאגידים.

יו"ר הנהלת אחי"ג הוא המזכיר השני (40%).

מרכז משק במשרה מלאה כמו היום.

המשך התהליך: דיון בתגובות ומשוב, והצעות מהציבור, קבלת החלטות באסיפה. המשך העבודה בהטמעת השינויים, והתאמות תקנוני התאגידים, על ידי הוועדה הזאת (או ההרכב שיחליף אותה).

הערה חשובה: סיום הקדנציה של המזכירות הנוכחית יהיה בספטמבר 2021. צריך לקבל החלטות ולהוציא מכרזים לפחות חודש לפני זה.

עו"ד גיורא מיכאלי: לגבי השאלה האם יש בעיה חוקית-אתית בהעברת משכורות גבוהות מהתאגידים, ובכלל לגבי התנהגות "לא נכונה" מצד יגור ביחס לתאגידים שיכולה, בשעת משבר, לבטל את הניתוק שמגן עליה מחובות התאגידים. לא כל הנכסים של יגור מוגנים. גידור הסיכונים בא להגן על הנכסים והרכוש של יגור והחברים. היא לא מגינה על המניות שלה בתאגידים. אם לגין תפשוט את הרגל, אפשר יהיה לעקל את מניות לגין באחי"ג. אי אפשר לפגוע ביגור מעבר לזה. "הרמת מסך", כלומר פגיעה ביגור מעבר לרמת התיאגוד, נדירה, ודורשת הוכחה לכך שהייתה העברת נכסים לא כשרה ופוגענית כלפי העובדים והלקוחות. העברת המשכורות היתה לגיטימית וכשרה. חברי יגור משתתפים ומצביעים באסיפת אחי"ג, אבל הם לא חברים באחי"ג באופן אישי.

שלמה מורן: ההחלטה הראשונה של הצוות היתה להתקדם בשני שלבים.

שלב א': הגדרת מבנה "ההנהלות" ותחומי אחריותן. ובמסגרת זו להגדיר מחדש את מבנה הקשרים בין יגור לאחי"ג.

שלב ב': פרוט נוסף של גופי ניהול ותפקידים - כולל נוהל קדנציות (אורך קדנציה ומספר קדנציות מקסימאלי) והקפי משרה - מרמת ההנהלות למעלה למטה.

למה מודל א' עדיף בעיני:

ועד הנהלה (מזכירות) מתעסק פחות בשוטף ויותר בתכנון ארוך טווח.

א. מומלץ על ידי התק"צ ומיושם בהצלחה בקיבוצים רבים.

ב. מקטין את הריכוזיות במבנה הקיים היום: יו"ר הקיבוץ יופרד ממנהל הקהילה.

ג. מאחד את כל הפעילות הכלכלית של יגור תחת גוף אחד - הנהלה כלכלית.

ד. ועד הנהלה מתמקד בתכנון אסטרטגי ארוך טווח (פיתוח, תוכניות מתאר, מדיניות מיסוי, הסדרי דיו, עדכון ערכי ליבה), תוך ראייה כוללת של הקהילה ותאגידיה (פיתוח, תוכניות מתאר, מדיניות מיסוי, הסדרי דיו, עדכון ערכי ליבה).

ה. ועד הנהלה עוסק באופן שוטף ביחסים בין יגור ותאגידיה (משכורות, מדיניות העברות ועוד). כיום אין גוף הממונה על נושא זה.

ו. הפרדת תפקיד מנהל הקהילה מתפקיד יו"ר הקיבוץ

מחזקת את ההפרדה הפורמאלית והמעשית בין קהילה לעסקים (ובכך מקטינה את הסכנה ל"הרמת מסך").

ז. ועד הנהלה יהיה האסיפה הכללית של כל אחד מתאגידי הבת של אחי"ג. האסיפות הכלליות מחוייבות על פי חוק, אך לא הוקמו עד היום.

מבחינת הקף משרות זהה להצעה השנייה.

בועז אוחנה: חשוב לציין שהרבה קיבוצים לאחר השינוי קיצצו משרות רבות בהנהלה, והיום יש הבנה שקיצוץ מאסיבי במשרות הניהול מזיק לקיבוץ ופוגע בהתנהלות השוטפת וביכולת לקדם תהליכים שונים.

יתרונות מודל ב':

יוצר חיץ ברור בין הקהילה לעסקים.

מבנה ארגוני פשוט.

אין שינוי מהותי במבנה ההנהלות מהיום, ולכן היישום יהיה קל יותר.

אין הוספת משרות, כן מאפשר צמצום תקנים. עלויות השכר ללא שינוי משמעותי.

הפער העיקרי שקיים היום, תיאום בין הקהילה לעסקים, מקבל מענה.

שיתוף כל חברי יגור באסיפות אחי"ג יגדיל את המעורבות של החברים בתאגידים.

פחות ריכוזי ממודל א' (יו"ר אחד לקיבוץ) - יש שני יו"רים ושני מנכ"לים כמו היום.

הוצאת ממלאי התפקידים מוועדי הנהלה נותנת מענה חלקי לסוגיית הקדנציות.

המבנה הנוסף בעייתי בהיבט שיו"ר אחי"ג כפוף ליו"ר יגור, עדיף כבר יו"ר אחד לכל המערכת ולחסוך משרה. יחד עם כך, יש לתת את הדעת לסוגיית הכפיפות כדי שהעסקים ישרתו את הקהילה ולא להפך.

יו"ר אחד - האם באוריינטציה חברתית או עסקית? חשש להזנחת כל אחת מהחטיבות.

המבנה השני יוצר הנהלה כלכלית נוספת מעל אחי"ג - "הרמת מסך" וכפל הנהלות.

בהרבה קיבוצים בתנועה שעברו שינוי צומצמו היקפי משרה ברמות הניהול הגבוהות - דבר שפגע בתפקוד הקהילה והעסקים. היום יש תיקון.

ישראל סלע: לא קיבלנו מספיק זמן להבין ולעכל את כל החומר שהוצג פה היום. ביחס לבעלות, בעבר מכרה יגור דברים שבבעלותה. אם אגש"ח יגור יפורק מישהו יזכה בנכסים, זה שייך לדיון הזה. מציע שיו"ר אחי"ג לא יכהן, בתוקף תפקידו, בתפקיד ניהולי באגש"ח יגור בגלל ניגוד עניינים. בעניין "אחוזה", מציע שכל החברים באגש"ח קיבוץ יגור הרוצים בכך, הם ורק הם, יהוו את החברים באגש"ח "אחוזה". קולה של האחרונה בעת הדיונים באסיפת אחי"ג יקבע על ידי החלטה ברוב רגיל על ידי החברים באגש"ח "אחוזה" הנוכחים באסיפה.

אהוד ס"ט: (ראה בהמשך, הרחבת דבריו באסיפה)

אביהו קול: צריך לקבוע שהקדנציות של בעלי התפקידים הבכירים יהיה 4 שנים ולא שנתיים. האסיפה לא מייצגת את יגור של היום וצריך לבטל אותה ולהקים מזכירות מורחבת עם אוריינטציה חברתית, תרבותית, חינוכית,

הפתיחה של רמי בדיון היום היינו צריכים לקבל מראש באינטרנט, ואז היה הדיון קצר ויעיל יותר. אני מבקש לקבל, בכלל, את החומרים לדיונים מספיק זמן לפני. אפשר להעביר את האסיפות ל"זום" כמו שעושים בעוד מקומות.

שוקי שנער: חסרה לי הערב נוכחות ומעורבות נשית בדיון, וצעירים מתחת גיל 60. מצטרף לדברים של דבלה. הנגשת הדיון מראש היתה מנגישה אותו לציבור רחב יותר. תפקיד מנהל/ת הקהילה צריך להיות שמור לנשים. התקנונים ביגור ובתאגידים זקוקים לריוויזיה ולהאחדה. שתי ההצעות שלפנינו רב בהן המשותף על המפריד.

רמי זלינגר: בחרנו בפורמט של דיון ציבורי ראשוני, כדי שיהיה לאנשים זמן להתכונן וללמוד לקראת הבאתו לאסיפה. האנשים שדברו פה היום מייצגים לפעמים השקפות עולם שונות. הצוות עמד לא פעם לפני פירוק בגלל ההבדלים הערכיים בתוכו. הויכוחים האלה זלגו גם לפרזנטציה היום ואולי לא תרמו. נשמח לקבל משוב ושאלות מכל אחד ומכל סוג..

שתעבוד ליד המזכירות. דרוש ליגור תאגיד נכסים עצמאי שינהל את כל הדירות וההשכרות בצורה כוללת. הגוף הזה צריך לעסוק בתכנון ובנייה ובפיתוח של יגור מבחינת איפה נבנה ולאיזה גובה, גוף שיהיה חזק יותר מוועדת תכנון של היום.

יעקב עציון: באתי לוועדה עם גישה מיושנת כנראה שקיצוצים זה לא חזות הכול. בעבר היו ביגור מעל למאה חברים פעילים בוועדות שונות. הגישה המקצצת והמקווצת החלישה מאוד את ההתנדבות. חשבתי שאולי אוכל לתקן את זה. חשבתי שחברות בוועדה תאפשר לי לתרום לשינויים ולתיקונים שנדרשו מאז השינוי. המבנה הארגוני צריך להתבסס על שלוש רגליים: רווחה (קהילה), עסקים (כלכלה), גוף תאום מרכזי שעוסק בתכנון ובקשרים חיצוניים (מנהלה). הרגליים האלה מופיעות בשתי ההצעות. מרגש אותי, למרות פרישתי מהוועדה לפני עשרה חודשים, שהגענו, למרות האיחור, לדיון החשוב הזה.

דב ישורון: במצגות היום חסר דווקא המרכיב הטכני: איך שומרים מידע, איך מנגישים ואיך מגישים אותו. את

ירידה לצורך עלייה

בני ובנות כיתת בר המצווה, "גפן", עשו משימת בר מצווה "יום חלוץ בודד" בכרמל, כמיטב המסורת, וקינחו בירידה בסנפלינג ובצהריים מפנק בבריכה.

על השינוי במבנה הארגוני של יגור

בעקבות הדיון הציבורי בנושא (7.5.2021)

אהוד ס"ט

1. הערות פתיחה

א. הדברים המובאים כאן נאמרו במסגרת הדיון הציבורי, כאשר נוספו אליהם מספר הרחבות רלוונטיות שנעדרו שם כתוצאה מקוצר הזמן.

ב. לא נעים לי לומר זאת, אבל יש לי תחושה של אכזבה מתוצאות עבודת הצוות, כפי שהן הוצגו כאן היום. ישב צוות של אנשים, כולם מכובדים ובעלי ניסיון, וציפיתי לקבל מהם היום - קרוב לשנתיים מאז הוחלט באסיפה על הקמת הצוות, ומעל לשנה וחצי מאז הצוות החל בעבודתו - "סלי" רחב בהרבה של הצעות שינוי.

אני רוצה להזכיר כי בהחלטת האסיפה בנושא (ב-17.7.19), המהווה למעשה "כתב מינוי" מחייב של עבודת הצוות, נאמר (בסעיף 4):

"תהליך שינוי המבנה הארגוני יהיה מתגלגל ומתפתח, ולא חד-פעמי.

דו"חות ביניים והמלצות יוגשו לאסיפה כל חצי שנה, עם שאיפה לביצוע מידי של ההמלצות."

הדבר לא נעשה. וגם ההסבר של הייעוץ החיצוני של הצוות, שטען שהדבר נובע בחלקו ממיגבלות תקופת הקורונה, לא מתרץ זאת. להערכתי, בניהול יעיל יותר של עבודת הצוות, ניתן היה להגיע לתוצאות שהוצגו לנו היום תוך לא יותר מחודש-חודשיים של עבודה (ראו על כך יותר להלן).

שוחחתי על כך בעבר עם החברים המתאימים בוועדה, ואני רוצה לומר: כפי שעל הצדק נאמר שהוא צריך לא רק להיעשות, אלא גם להיראות, כך גם בניהול: הניהול צריך לא רק להיעשות, הוא חייב גם להיראות. בשני המקרים התוצאה דומה: התוכן ניפגע מהעדר המסגרת.

2. לגבי ההצעות שהועלו בדיון

הצוות העלה לדיון בחירה בין שתי הצעות:

- הצעה א', "וועד הנהלה" שבראשו יו"ר, ומתחתיו "הנהלת קהילה" ו"הנהלה כלכלית" (שאחייג) כפופה לה.

- הצעה ב' מדברת על שני יו"רים מקבילים, אחד לקהילה והשני לאחייג (שישמשו גם כשני מזכירים). הצעה זו מבוססת על המצב הקיים בשינויים קלים, או כדיברי בוועד: "אין שינוי מהותי במיבנה ההנהלות מהיום".

אני חושב שניתן וכדאי היה בשלב ראשון, להסתפק בדיון העקרוני בשתי ההצעות, מבלי לבזבז זמן יקר על ירידה לפרטים.

ההצעה סדורה לראשי פרקים לדיון על השינוי הארגוני, שהצגתי בזמנו לצוות והתפרסמה גם ביומן (ב-14.2.20), נאמר בעניין זה:

"מבנה המזכירות:

1) מודל כללי

ככלל, קיימים שני מודלים רלוונטים של ניהול: מודל "מועצת

המנהלים" (דירקטוריון), ומודל ה"ממשלה".

א. ב"מודל מועצת המנהלים" קיימת הפרדה בין "מועצת המנהלים", האחראית על המדיניות ארוכת הטווח ועל המינויים, לבין "ההנהלה הפעילה" הכפופה לה, והאחראית על הניהול השוטף. בדרך כלל המנכ"ל מהווה את חוליית הקשר. "מועצת המנהלים", מצידה, כפופה לאסיפה הכללית.

ב. ב"מודל הממשלה", "ההנהלה הפעילה" אחראית על כל רמות הניהול, והיא כפופה ישירות לאסיפה הכללית (הכנסת). מודל זה, הוא הנהוג אצלנו היום.

ניתן לחשוב גם על מודל ביניים, שנכנה אותו כאן "מזכירות מורחבת", הכולל מאפיינים של שני המודלים הבסיסיים, מודל שבו "ההנהלה הפעילה" מתוגברת בחברים נוספים ("נציגי ציבור"), כאשר מספרם גבוה יחסית.

דוגמה אפשרית: מזכירות של 12 חברים, שמתוכם 5 חברי "מזכירות פעילה" ועוד 7 חברים "נציגי ציבור".

נראה לי שבשלב זה של מעבר מ"קבוץ שיתופי" ל"קבוץ מתחדש", מודל הביניים - "מזכירות מורחבת" - הוא המתאים לנו לשנים הקרובות. בטווח הארוך יותר, יתכן שנעבור ל"מודל מועצת המנהלים".

2) הרכב המזכירות

כיום הדגש העיקרי של הרכב חברי "המזכירות הפעילה", הוא על אנשי משק וכלכלה (גזבר/ית, מרכז/ת משק, מרכז/ת צו"ש). זאת, כנראה מסיבות היסטוריות-אנאכרוניסטיות, כאשר הדגש הכלכלי התיישבותי עמד מעל הכול.

חשוב לצרף ל"מזכירות הפעילה" גם את המנהלים מן התחום החברתי, שהוא למעשה, מטרת הפעילות הכלכלית: מרכז/ת חברה ופרט, מרכז/ת חינוך ומרכז/ת בריאות ורווחה. חשוב לציין שכך הדבר גם בכל גופי השלטון - הארצי והמקומי."

הוצגו כאן, שתי הצעות ראשיות והצעת ביניים, למיבנה המזכירות. נראה לי, כאמור, שניתן היה להשלים את הדיון העקרוני בהן תוך זמן קצר יחסית, ולהמשיך לנושאים נוספים שהאסיפה הנחתה את הצוות לעסוק בהם.

3. בין הנושאים שנישאו מאחור

א. תקנון קדנציות. בנושא זה הינחתה האסיפה את הצוות ("בכתב המינוי", סעיף 5):

"כחלק מבידיקת המבנה הארגוני יבחן גם "תקנון הקדנציות" של יגור ויותאם למבנה החדש, תוך דגש על מקסימום קדנציות אפשריות."

הדבר לא נעשה, וכרגע לא נעסוק בו כאן לפרטיו. (המעוניינים, מופנים לרשימה שלי ביומן מה-14.2.20).

ב. הבטחת דמוקרטיה אמיתית וחברית בקיבוץ

בפתיחה לנושא זה כתבתי (ביומן, שם):

"הדמוקרטיה היא נשמת אפה של החברה הקיבוצית. כדברי

ב"מלחמת הצפון" הבאה שעלולה לפרוץ כנגד איראן, סוריה וחזבאללה בלבנון, צפויים ליפול במדינה מטחים של מעל ל-1000 טילים ליום. כתוצאה מכך עלולות להיגרם פגיעות בגוף, והרס נרחב של תשתיות ומרכזים אסטרטגיים, ביניהם - פגיעה בתחנות כוח וחשמל, נמלים ונמלי תעופה, ומרכזי תקשורת ותחבורה. כל זאת במשך ימים ושבעות, עד שצה"ל יתגבר על מוקדי האיום.

יש לכן היום צורך דחוף בגוף קבוע ונבחר, בעל אחריות, סמכויות ומשאבים, שיעסוק בהיערכות רצינית של יגור למצב חירום נרחב, בין היתר: בקידום הנושא של מקלטים וממ"דים לכל הגילים, הצטיידות בנגרטורים נוספים ומיגון שלהם, בדיקה והשלמה מלאי דלק, מזון ומים, ועוד.

2) גוף זה ישמש גם כגוף גג לצוותי צח"י ולביטחון השוטף (רב"ש). הסתמכות על צוותי צח"י בלבד, הפועלים בשעת החירום עצמה, עלולה להיות בגדר מעט מדי ומאוחר מדי.

3) קביעה/בחירה של ממלאי תפקידים מחליפים, למקרה שממלאי התפקידים המרכזיים (מוכיר, גזבר, ואחרים) ייקראו לשירות מילואים ממושך, בשעת חירום.

אהרון ברק, נשיא "העליון" לשעבר: 'אם לא נשמור על הדמוקרטיה, הדמוקרטיה לא תשמור עלינו'.

נושא זה כולל: הפרדת רשויות (בדומה למדינה), הקמת "וועדת פרט" או "חברה פרט", וחובת גישור על חילוקי דעות וסיכסוכים בקיבוץ, שגם אליהם לא ניכנס גאן בפירוט.

דומה שכמה אירועים שהתרחשו אצלנו לאחרונה, מבהירים את החשיבות של נושאים אלה.

ג. וועדת ביטחון

מכל הנושאים שהעליתי, הדחוף והחשוב ביותר לימינו הוא נושא הביטחון ו"וועדת הביטחון". אני מביא כאן את הדברים שניכתבו לפניי כשנה וחצי (ביומן, 14.2.20) מבלי לשנות מילה. ניראה שהם נישארו אקטואליים לחלוטין, עתה כאז:

"וועדת ביטחון" נבחרת - בעלת אחריות, סמכויות ומשאבים.

1) דומה שלא ניתן להגזים בחומרת האיומים על העורף בתקופה הקרובה. אלה אינם דומים לכל מה שהכרנו במלחמות הקודמות.

באלגן שוב נחלץ לטובת תושבי הדרום

במסגרת הנופש הכפוי שלנו, הגענו היום לבלאגן בקיבוץ יגור. תארו לעצמכם כמה הופתעתי לגלות שהמקום פתוח באמצע השבוע, כשאין באמת ביקוש, במיוחד לתושבי הדרום! הבעלים החליטו לפתוח ולהפעיל את כל המקום (עובדים, חשמל וכל הכרוך בזה), אך ורק לטובת קצת שקט ופעילות לילדים שכבר יותר משבוע סובלים מהמתח והחרדות. והכניסה, כמוכן, היתה בחינם! בלי שום קשר, זה אחד הפארקים היותר כיפים ומושקעים שהיינו בהם! המתקנים מונגשים ומותאמים לכלל הגילאים, המקום מעוצב מדהים, ולא פחות חשוב, נקי מאוד. הילדים נהנו מכל רגע ולא מיצו גם אחרי ארבע שעות. אז רצינו לומר תודה, וכיף שיש אנשים כמוכם.

(פורסם בפייסבוק)

בעיות חניה ותנועה ביגור – מתוך דיון באתר יגור

קצת מתחת לרדאר מתקיים דיון ער באתר יגור בנושא חניות וסכנות בטיחות ביגור. להלן לקט תגובות. דוגמה יפה לדיאלוג באתר בין ציבור לבעלי התפקידים. גדי רביב

בועז אוחנה: ראשית הנושא חשוב מאוד ונמצא על שולחנה של ועדת תכנון. יש מספר פתרונות ותוכניות שנשקלים, חלקם יבוצעו עוד השנה. לאחרונה, נכנס דורון גרודמן לתפקיד מפקח איזור רכב תפעולי, כדי לאפשר שימוש חוקי בקלאב-קרים ביגור, ויתרום, במגבלות שצויינו על ידו למעלה (תקציבים) ותכנון כללי וכו'), להרחבת הטיפול והעיסוק בנושא.

(תגובה) תודה על המענה, נקווה שהביצוע יהיה מהיר. כמו כן, לדעתי, עלינו לצמצם מדשאות, הגוזלות מים ומשאבי תחזוקה רבים, ולנצל את שטחם לחניות במקומות האסטרטגיים. ניתן לחתוך מדשאה בחצי ועדיין לשמור על מראה כפרי.

(תגובה) גם החניה מתחת לברכה מסוכנת, במיוחד כשיש אירוע סוסים ואז בכלל הכאוס חוגג, ואין אפשרות לבוא מהשער העליון, שהוא בטוח רק לאופניים ולהולכי רגל.

עמרי ורדי: עניין החניות דורש תכנון משמעותי, התכנון צריך להביא בחשבון את הגידול הצפוי בכמות כלי הרכב, הנובע מהשינוי וגם כפועל יוצא של השכרת מבנים. בשכונות חדשות שנבנות למשפחות שבעלותן לפעמים יותר מרכב אחד, ובאזורים בהם יש כמות גדולה של שוכרים - קל יותר להעריך ולתת פתרונות.

אנונימי: האם הגיוני שחניות כה רבות בקיבוץ מסכנות חיים? שנה אחר שנה אנו חומקים מתקרית מצערת של דריסה ומתגלגלים עם זה: לאורך כביש השלום, ליד בתי הילדים! בעלייה מהכלבו לשכונת ההר ובירידה מבית הכנסת לכביש השלום - אלו הדוגמאות הכי מסוכנות. נדרשת פעולה של אכיפה או חסימה פיזית של היכולת לחנות שם תוך כדי פיתרון מוסדי של יצירת חניות.

(תגובה) לא רק החניה מסוכנת באיזור בתי הילדים, גם העובדה שלא בכל המקומות יש מדרכות, והילדים הולכים בכביש.

דורון גרודמן: מספר כלי הרכב ביגור עלה בשנים האחרונות, בעוד תשתית הכבישים והחניות נשארה כמעט זהה. העומס מורגש היטב ובשעות מסוימות הופך למסוכן ומעורר דאגה. הפער אותו, אנחנו מרגישים יום ביומו, הולך ומתעצם ומייצר אקלים בטיחותי קשה לאימוץ. תרבות הנהיגה (והחניה) מאפיין מקום אחר, מיגור שלפני 5 שנים.

הנושא נידון בוועדת הבטיחות האחרונה, ובשיתוף עם ועדת תכנון התקבלו החלטות של סימון וחסמת כבישים שיבוצעו בשבועות הקרובים. כמו כן, קבוצת בעלי רכבים שאינם חברי קיבוץ, קיבלו הוראה להחנות את רכבם בחניות המוסדרות ולא על כביש השלום.

קביעת מנגנוני אכיפה, שינוי מסלולי הנסיעה, הקצאת מקומות חניה נוספים ותוכנית תימרון מקומית לעניין הסדרי התנועה - יעלו בפגישה עם מהנדס המועצה ויאושרו על ידו.

(דורון גרודמן, מפקח איזור רכב תפעולי [קלאב קרים] ביגור, חבר ועדת בטיחות ביגור).

את ימי ו', ובקרוב את ארוחת הערב באמצע השבוע, שראינו כבר שיש לה הענות יפה. חדה"א הוא נדבך חשוב לקהילתיות, כמובן שתוך שמירה על כדאיות כלכלית, שיכסה את ההוצאות. לאחד בו את מרכזי הצריכה ייצור שטח תפעולי למשאיות וכלי רכב בלב הקיבוץ - פיתרון לא ראלי. אי אפשר להסתפק רק בחלק מחדה"א לצורך איחוד הכלבו והמרכולית. מצטרף להצעת הצוות. כבר ב-2003 עלה הרעיון - אז הוא לא התאים. היום זה בשל. המרכולית במצב קשה מבחינת התחזוקה ובעיקר הביוב - אי אפשר למשוך שם עוד הרבה. האופציה של איחוד בכלבו פחות מתאימה, לאור הסמיכות לשכונה שהולכת להבנות ולאור בעיית תעבורה.

דוד ילין: מוקדם לוותר על חדר האוכל כמקום הסעדה וכמרכז קהילתי. השאלה איפה יהיה המקום המאוחד? דיברנו לפני 16 שנים שהשטח כולל את המתפרות. השטח הקיים - בכלבו ובמרכולית, גדול מהשטח של אגף תאי-הכביסה והחללים הסמוכים להם. מקווה שניתן לכלול בשטח המתוכנן את כל תמהיל המוצרים המבוקשים. הסעת חברים ל"סטופ" בעייתית, לא בשביל כל קרטון חלב יחכו אנשים להסעה. החשיבה על החנות עצמה היא תמיד חשיבה עמוקה: היא כוללת את מדפי המוצרים, המעברים, עמדות הקופה, עמדות המתנה לפני הקופות, שטחים לאיסוף המוצרים הקנויים, שטח לעגלות אישיות ו/או לסלים, משרד או פינת משרד.

איריס בירמן: ניתן לתת מענה למגוון המוצרים גם אם השטח יצטמצם מעט. יש מוצרים בסיסים שנמצאים קבוע על המדף ויש מוצרים שמתחלפים לפי עונות ולפי צורך, נותנים מענה גם למה שאין לו מקום קבוע ועושים גם הזמנות מיוחדות ולפי בקשה.

אביטל תבורי: יש לעשות דיונים מוקדמים, כדי שאנשים ידעו על מה מדובר. זה לא רק עניין של חדה"א, אלא כל המרכז. מציע להכין סקר בין החברים ולבדוק מה הם רוצים. בדיון הזה משתתפים מעט מדי אנשים.

שושן לוי: ליורם ברנע, הכיוון של מרכז קהילתי שוקק עם הזדמנויות רבות זה גם מה שאני רואה לנגד עיני רק במקום בחדר האוכל, שיהיה במחסן התאים והמועדון. לגבי מספרים מדויקים ותוכנית מדויקת - כל המספרים של העלויות האמיתיות על כל סעיפיהן (בדק, חשמל, שכר וכו') פורסמו באתר ונמצאים שקופים לכל דורש. מה שהוצג כאן הוא השורה התחתונה של המספרים, כדי לא להעמיס בפרטים ולהלאות את הדיון. את עלות התכנית תיקפנו כמיטב יכולתנו עם בעלי מקצוע. כאשר יהיה אישור מהציבור נוכל לעשות תוכנית מקצועית ולדייק את העלויות.

לא מוצו כל האפשרויות במציאת פיתרון לבעיית הגישה לחדר האוכל. מבחינתנו חדר האוכל מוסד חשוב, מתפקד והכרחי לקהילה כרגע ולכן לא השקענו מאמצים במציאת פתרון למה שלדעתנו לא רלבנטי.

בהמשך לדבריו של דוד, יהיה צמצום מסוים במגוון המוצרים, אך הגודל של מחסן התאים יאפשר אותו סדר

בראשית הדיון שושן הציגה מצגת המסכמת את עבודת הצוות וההמלצה לבצע את איחוד הכלבו והמרכולית במחסן התאים. (המצגת הוצגה בעבר בדפי יגור, ונמצאת באתר יגור)

יורם ברנע: בעד האיחוד. הציע את חלופת חדר האוכל. לטווח רחוק יורם חושש שחדר האוכל יהפוך תוך 20-15 שנים למחסן גרוטאות, ומציע להקדים את המאוחר ולעשות את האיחוד שם. הקורונה הוכיחה שאין צורך בחד"א. מציע שהאיחוד יהיה באולם הגדול, האולם הקטן יישאר לטובת הסעדת הילדים. אולם חלוקת האוכל ישאר, המטבח יישאר. המרכולית תהיה המחסן. המפגע הבטיחותי של קלנועיות ומשאיות ייעלם והתנועה תתרכז במקום בטוח בחדר האוכל. היתרון: הקמת מרכז מסחרי שוקק חיים בשילוב עם המועדון, מרכז בילוי בקומפלקס בית בר יהודה. יזמויות יוכלו למנוף את האיזור ולחזק את תרבות היחד. את פסח ניתן לקיים בעיגול באוהל ענק או בבלאגן. מחסן תאים יהיה מרכז נדל"ניסטי שלא יפריע למרקם החיים.

אביהו קול: אמנם הכלבו והמרכולית מספקים שירות נוח למרבית הציבור ומיפגש חברתי, אבל כמה עולים לנו הכלבו והמרכולית באמת? לדעתי, עלות הפרויקט לא תפחת מ-5 מיליון ש"ח. יש לבדוק אופציה חלופית, שדווקא תקטין את הכלבו והמרכולית למינימום הכרחי, כדי לתת שירות למי שמתקשה לצאת מיגור. מעבר לזה אפשר לתת שירות הסעות ל"סטופ-מרקט" בתדירות גבוהה, ואולי מדי פעם הסעה גם למרכז המסחרי של נשר.

מירה לב: נאמר בסיום המצגת כי מעל לכל מדובר במרכז קהילתי. בעיני זה ראשית לכול.

המפגש החברתי שלנו נדד מחדה"א לאזורי הקנינות והשירות, שם פוגשים יותר אחד את השני. חברים רבים עובדים בחוץ ומסיבות נוספות כלל לא מגיעים לחדה"א. אנשים כן רוצים וזקוקים למפגש.

מבנה חדה"א הוא מרשים, בעל ערך של מסורת והיסטוריה ואפילו נכס לשימור. כדאי לחשוב איך לחדש ולהמשיך את ייעודו כלב קהילה יחד עם המועדון, רחבת הצאלון והעיגול הסובבים אותו. יש מגמה של ירידה במספר הסועדים בחדר האוכל והוא עובד פחות מבעבר. אולי זו הזדמנות לחדש ולחבר בין הצרכים לשימוש שניתן לעשות בחדה"א היום. מבנה חדה"א יכול להכיל אזור הסעדה ו"בית קפה", לשלב את אזורי הקנייה - הכלבו והמרכולית - ובכך להמשיך ולחדש את תפקידו כלב קהילה, וכמקום המפגש הטבעי המתבקש.

ישנן בעיות שצויינו, כמו גישה לוגיסטית, חג הפסח, ועוד. ובכל זאת במחשבה נוספת - הרי ייתכן גם שעל פי המגמה של ירידה בשימוש חדה"א, תוך מספר שנים הוא יהפוך לנכס נדל"ן וסביבו מגרשי חנייה. לא חבל?

נבו גולדשטיין: מירה, הפתעת אותי עם האמירה שחדה"א שומם. בחג האחרון ראינו כמה יש צמא. נערכנו ל-300 מקומות ישיבה, אך המקום התפוצץ. ילדים וחברים גודשים את המקום בארוחות צהריים. השבוע נחזיר גם

נצטרך, כפי שאמר דויד ילון, להמתין בשביל כל קרטון חלב (דברים בסיסים). ב"סטופ" הרבה מוצרים זולים יותר מאשר בחנויות אצלנו. אם יגור תחליט שהיא נכנסת כ"קונה" תקבל יותר מ-10% הנחה ונרוויח עוד 2% בלי שנשקיע. אי אפשר לא לבחון את הנושא. גם מציעי ההצעה לאחד מביניים שמבחינת המבנה וגם מבחינת הצרכים האמיתיים מספר הפריטים בתוכנית יהיה נמוך ביותר מהיום ויגרום לעוד חברים לזוז לכיוון ה"סטופ", שיש בו יותר מגוון והוא יותר זול מבלי להחזיק מלאי שעולה ליגור הון.

בועז אוחנה: חשוב לציין שזה דיון ציבורי מקדים ולא מתקבלות כאן החלטות. הדיון יגיע לאסיפה. מהסקר בציבור עולה באחוזים גבוהים שיש צורך בחווית קניות אחרת, משמעותיות, וגם לאחד את הכלבו והמרכולית. הייתי נזהר עם השכרת מבנים בלב הקיבוץ. גם כיום יש אתגרים עם השוכרים הקיימים.

הצורך החברתי לא פחות מהכלכלי, יש ביגור מעין מדרחוב מחד"א לכלבו, ניתן לעשות חוויה אחרת לא צריך להתבייש להשקיע בעצמנו.

לא רצוי להגיע למצב שנסע ל"סטופ" לקנות חלב. גם משלוחים והנחה נוספת לא קורים בקלות.

בזמן הקורונה ניתן לנו שירות מצוין בכלבו ובמרכולית. חוסר התלות במקומות חיצוניים היה גורם מחזק בקהילה. אף אחד לא היה רוצה להסתער עם התורים הענקיים בתחילת הקורונה. בעד להתקדם עם אישור הפרויקט.

רשמה: שושן לוי, מרכזת צריכה ושירותים

גודל של שירות שיש היום, ובניהול השוטף של החנות ייעשה התמהיל הנכון של המוצרים לפי ביקושים ועלויות.

אבישי שורש: אין פה דיון האם צריך לאחד, אלא מה הוא הפיתרון הטוב ביותר לרווחת החברים. הביאו לנו "פתרון בית ספר".

הפרויקט היה צריך להיכנס, ולא נכנס לתוכנית המשק של 2021. משוכנע שהסכום הנקוב לא נכון. צריך לזכור כשכל כך מעטים מחברי יגור יושבים פה ייתכן שזה מעיד על רמת העניין והצורך הציבורי בפרויקט. אנחנו נכנסים לשנה הרביעית של השינוי. עברנו מהפך חברתי, אך ממשיכים לדבר על "מרכז קהילתי". אם נסתכל נכוחה, החיים טובים יותר ויותר סביב המשפחה הגרעינית. ברגע שהצבענו על שינוי, בחרנו כיוון בהובלה של המשפחה ולא מרכזים קהילתיים. אם מתעקשים להשקיע במרכז קהילתי, נדרש תכנון מדוקדק ולא טלאי על טלאי. לדעת, אם מאחדים את הכלבו והמרכולית נדרש פחות מקום ממה שהם תופשים היום. בכלבו אפשר להוריד חצי מהמוצרים. להוסיף מכולת קירור ולא צריך להשקיע ולחפש מקום למחסן תאים.

איך אנחנו גורמים שלחברים יהיה יותר טוב בנושא הצרכנות? הצעתי היא שיפור השירות וקניות בסטופ-מרקט. גם במרכולית יש מלאי שעולה הון. לא נכון להגיד שאי אפשר להגיע לסטופ. צריך שאטל קבוע מיגור ל"סטופ". אפשר גם לארגן שירות שיאפשר הזמנה בערב שתגיע מ"הסטופ" בבוקר, ויהיה "מיני מרכולית", כדי שלא

כל כך נעים לראות גן או טו טו

סוף סוף הורדו קירות הבטיחות הגבוהים, אפשר לראות גן, עבודות יציקה אחרונות.

אנא טו טו
 אסיה ומאור
 אנהאיים
 אריות ואיל שריג
 ואלה בני המשפחה

שיוך דירות דיון פתוח

ביום שישי 11.6 ב-שעה 09:00 במועדון
 יתקיים דיון בהשתתפות

עו"ד רותם ליכטנשטיין וניר ברעם יועץ ארגוני.

יימסר חומר רקע לסוגיית השיוך/הסדרי קבע לדיון

בהמשך לרשימה ביומן הקודם (14.5.21): "לקראת דיון ציבורי על מיתווה המיסוי הפנימי ביגור", בה ניתחנו את הרקע והבעיות בנושא, כשעיקרן - חוסר היעילות וההטיה של קבלת החלטות קיצרות-טווח באמצעות תוכניות המשק השנתיות, אנחנו מציגים כאן הצעה להחלטה ציבורית.

הצעה לנוהל הדיון על מיתווה (מדיניות) המיסוי

שלמה מורן, אהוד ס"ט וגבי קרדוש

בשאיפה ל"ממשלה קטנה" ומיעוט יחסי של שירותים, יחד עם הורדת מיסים.

- העיקרון הראשון שעליו עלינו להחליט, הוא רמת השירותים - האם אנחנו מתכוונים להמשיך, כמו היום, במסלול של "כלכלת רווחה", או שאנחנו הולכים בתקופת התיכונן ל"כלכלת שוק חופשי".

- העיקרון השני הוא האיזון הנכון אליו אנחנו שואפים, בין שני סוגי המס: "מס הקהילה" ("מס גוגולת") ו"מס איזון" (מס הכנסה פרוגרסיבי).

6. תוכניות המשק השנתיות תתוכננה בהתאמה למיתווה. עם זאת, יש מקום לבדיקת התייעלות מתמשכת לאורך התקופה, הן של המערכת האירגונית, והן של מערכת השירותים והסובסידיות ביגור.

7. משום מורכבות הבעיה הדורשת להערכתנו ידע ופרספקטיבה שמעל לאלו המצויים כיום ביגור, המיתווה המפורט יתוכנן על ידי גורם מיקצועי חיצוני מוסמך (מומלץ - חברת "מבט" של "ברית פיקוח").

8. יש אפשרות שבמיסגרת העקרונות שיוחלטו, יוגשו על ידי הגורם המתכנן מיספר טיטות/ווריאציות לדיון והחלטה ציבורית.

1. מיתווה המיסוי יהיה ארוך טווח, ייבנה בצורה הדרגתית ומיתפתחת, ויוצג כ"תוכנית רב (5) שנתית".

2. הוא יכלול התייחסות משולבת לכל המרכיבים של בעיית המיסוי:

א. רמת השירותים והסובסידיות

ב. המקורות הנוספים

ג. מרכיבי המיסוי לסוגיהם - "מס קהילה" ו"מס איזון".

כל זאת, תוך שאיפה בכל שלב לאיזון אופטימלי ביניהם, שייתן מישקל נכון יותר לשיקולי ההוגנות והצדק החברתי.

3. יתקיים דיון ציבורי מקדים על עקרונות מיתווה המיסוי לפני תחילת התיכונן המפורט. זאת, בדומה לתהליך הדיון על "השינוי" שעשינו.

4. המיתווה ייעודכן מעת לעת בהתאם לשינוי בנתונים, אולם השינוי בעקרונותיו ידרוש "רוב מיוחס".

5. רמת השירותים והסובסידיות שאנחנו מתכוונים לשמור בקהילה הינה עוגן מרכזי של הדיון.

בסיפרות הכלכלית נהוג להבחין בין "כלכלת רווחה" ("כלכלה סקאנדינבית") המאופיינת ברמה גבוהה של שירותים יחד עם רמת מיסוי גבוהה יחסית, לבין "כלכלה של שוק חופשי" ("כלכלה אנגלו-סקסית") המאופיינת

תיקון טעות ביומן (14.5.21) (אופס...)

ברשימה של שלמה מורן, אהוד ס"ט וגבי קרדוש: "לקראת מיתווה ציבורי על מיתווה המיסוי הפנימי ביגור", שפורסמה ביומן הקודם (14.5.21) נפלה טעות באחת הפסקאות (פיסקה 3 בפרק 1) שגרמה לשינוי מהותי בתוכנה. להלן הפסקה המקורית כפי שאמורה הייתה להופיע:

הניסיון לתקן ולהתאים את מערכת המיסוי בצעדים קצרים, חד-שנתיים, כפי שנעשה בתוכנית המשק לשנת 2021 ובשנים שלפנייה, מביא בצורה זוחלת לשינויים כיבדיי מישקל במדיניות המיסוי (כפי שנראה בהמשך), ללא דיון ציבורי מספיק. מורכבות הבעיה דורשת ראייה רחבה וארוכת-טווח וחשיבה מעמיקה וכוללת בנושא.

מטרת הפסקה הייתה להצביע על כך שהורדת החלק היחסי של מס איזון יחסית למס קהילה, כמו השיטה שאומצה להורדת מס איזון, נעשו ללא דיון ציבורי נאות.

ולהוציא אישור עבור כל המבנים להרחבה של הנכס והוספת מרפסת.

נושא נוסף שבו יגור יכולה לעזור לחבר עם כוח הקנייה שלה הינו בהשגת הנחה אצל ספקים. למשל, לסגור מחירים אצל ספק קרמיקה וכלים סניטרים, דוגמת טופולסקי, אלוני וכד', שייתן מחירים עבור מה שנקרא סטנדרט קבלן - חבילה הכוללת ריצופים, חיפויים וכלים סניטריים. כיום חבילות כאלו הינן בין 30-50 אלף ש"ח ואף יותר, תלוי בסטנדרט שאותו בוחרים לבנייה. החבר יבצע את הקנייה ויהיה מחויב בתקציב, וכך בנוסף להנחה שיגור תשיג אל מול הספק, הרווח של החבר יהיה בכך שהוא יחויב בתקציב רק כנגד חשבונית שיוצאת ליגור. כלומר, החבר יבצע הזמנה על סך 30 אלף ש"ח, למשל, החשבונית יוצאת רק כנגד תעודת משלוח עבור הפריט שסופק בפועל. בתהליך הבנייה לא כל הפריטים מסופקים בבת אחת, אלא על פי קצב התקדמות הבנייה. אז תחשבו שבמקום לשלם ב"מכה אחת" את הסכום כולו, החבר יחויב רק כנגד מה שסופק בפועל.

לדוגמה, קיבוץ רמת יוחנן עובד ככה בבנייה החדשה אל מול "שיש אלוני", וכך החבר מחויב כל פעם רק עבור מה שנמשך בפועל, כאשר יוצאת חשבונית, והחויב נעשה בתקציב האישי, ובהסתמך על תנאי התשלום שהקיבוץ השיג אל מול הספק.

יגור יכולה גם לספק קבלנים לעבודות, ושוב - ניתן לחייב את החבר בתקציב ולא בכסף מזומן שאותו רוב הקבלנים דורשים עבור העבודה (הכוונה בעבודות שאינן בתחום הבניין).

עם תחילת ההפרטה נוצר מצב שדיור קבע דורש השקעה גבוהה מאוד, שלפעמים מגיעה עד ל-1.5 מיליון ש"ח ואף יותר, סכום שלא כל המשפחות יכולות או רוצות להשקיע ולהיכנס לחובות לזמן ארוך.

עד היום עדיין לא נעשה דיון רציני בעניין הדיור ביגור שלאחר ההפרטה, ומתן פתרונות המתאימים לרוח הקהילה של יגור. יבואו ויגידו שבחברת השינוי יש התייחסות לעניין הדיור, אך ההתייחסות הינה רק לדיור קבע. איפה הפיתרון למי שידו אינה משגת להשקעה גבוהה בדיור קבע, או שבגלל מיקומו ברשימה הוא נדחק כל פעם לתחתית הרשימה וצריך להתפלל, שעם הגיעו לתור לא יכנס לפניו איזה בלתי"ם?

אני חושב שיש מספר נקודות היכולות לתרום לדיור ע"י מתן "תמריצים" לשיפוץ הנכסים הקיימים, הן ע"י הקיבוץ והן ע"י החברים, תוך כדי ניצול הכוח של יגור כקיבוץ.

דוגמה לכך שהקיבוץ החל בכיוון הינה בניית הממ"דים בשכונת הלול, שבימים אלו כבר עומדת לפני סיום. אך ניתן לראות בתוכנית המון בעיות תכנוניות שלא נלקחו בחשבון. למשל, אם כבר מושקע כסף עבור תכנון הממ"דים, מדוע לא לבצע תכנון והוצאת אישור עבור מרפסת? לא כל הדיירים היו מבצעים את התוכנית, אבל הקיבוץ היה יכול באותה הזדמנות לבצע תכנון כולל של מרפסת לכל דירה, ולתת לדייר את האפשרות לבחור האם לבצע את בניית המרפסת. הרי עם הבאת הקבלן הקיבוץ היה יכול להשיג הנחה משמעותית לפרויקט שכזה, במקום שהחבר יאלץ בעתיד לעמוד לבד, הן מול הבריורקטיה בהוצאת האישור והן מול קבלן בהשגת מחיר. צריך לנצל את כוח הקיבוץ

מהצד הרביעי של המטבע על הדיונים המתקיימים ביגור יעל סטרשך

גם בחנו כיצד כל נושא ונושא מתקשר לאחר וכיצד אנו יוצרים הצעה הנוגעת בכל תחומי החיים שלנו המלוכדת סביב אורחות חיים וערכי יסוד - אותם קבלנו יחדיו לפני כן.

נכון לאחר שלוש שנים וחצי של שינוי לשוב ולקיים דיונים, אך יש לעשותם שוב סביב ערכים משותפים לנו כקהילה. עלינו לשוב ולשאול את השאלות המהותיות לנו כחברה קיבוצית, גם אם אנו בקיבוץ מתחדש, ומתוך דיון זה לגעת בשלל הנושאים העולים כרגע על הפרק. אינני מציעה תהליך עומק ארוך כפי שהיה, אך נראה לי נכון מאוד לקיים חוגי דיון רחבים ככל שאפשר - עם צוות מנחים, שיעבור אף הוא תהליך, כאשר בכל חוג דיון ניגע במספר נושאים חשובים שיש לבחון אותם שוב: מיסוי, מבנה ארגוני, בנייה ואף חיי קהילה עשירים ותרבותיים.

אולי, אם המזכירות וועדת אסיפה יכינו הובלת חוגי דיון, נכון שזה דורש הרבה ארגון ואדמיניסטרציה, אבל אני מאמינה שזה אפשרי (וכמובן אשמח לעזור בכל הנדרש), נוכל להביא את הדברים לקהל יעד רחב וגדול יותר, לשמוע עמדות נוספות, ליצור תחושה של שותפות ויחד, ולא רק ניכור והתנגדויות זה לזה, ונחזק את חיינו כאן ביגור כקהילה הנושקת למאה, תוך קידום חיינו כאן.

הדיונים השונים המתקיימים ביגור בעת ובעונה אחת מבורכים ומוכיחים שאין אנו קהילה השוקטת על שמריה, אלא אנו מוכנים לבחון ולשאול שאלות קשות הקשורות לאופן חיינו ומהותם. יחד עם כך, כל אחד מהדיונים קשור לשני באופן סינרגטי ולא נכון לקיימם במנותק זה מזה.

יש קשר הדוק בין מבנה ארגוני לאופן המיסוי, לחיי קהילה חינוכיים ותרבותיים ואף לתהליכי בנייה ביגור. אינני נכנסת לעומקם של הנושאים, על אף שיש לי הרבה לומר עליהם, אלא לאופיו של התהליך, שעל פי תפיסתי ראוי שיעשה. אי אפשר לדבר על מיסוי, מבלי להבין שיש לכך השפעה על חיי קהילה ביגור, אי אפשר לדבר על מבנה ארגוני - אופי ההנהגה והמבנה שלה, מבלי לזכור, שיש להנהגה זאת תפקידים קהילתיים רבים והקשרים בין העסקים לקהילה, אחוזים זה בזה.

הייתי בשניים מהדיונים (מיסוי ומבנה ארגוני), נוכחתי במיעוט משתתפים ובגילם המבוגר (כן, גם אני). לא ראיתי צעירים המגיעים לדיונים אלו, למרות שהם נוגעים במהות חיינו כאן ביגור, ואף בקרב הדור המבוגר השתתפו מעטים.

בשעה שבנינו את תהליך השינוי, עבדנו נקודתי על כל נושא, אך

”2020” - תערוכת יחיד של סימה שורש רעות רדרס אוחנה, אוצרת

מתוך התוכנית

כבדות השנה האחרונה מסרבת להתפוגג. אירוע רודף אירוע והדריכות המדינית והאישית אינה יורדת. התערוכה ”2020” היא מבט מפוכח של האמנית לעבר המציאות וקשייה, מבט עם הגיון כריא, אל עבר מציאות חולה.

האמנית סימה שורש מתגוררת ביגור, בוגרת מסלול אמנות במכון אבני ולימודי אוצרות באוניברסיטת תל-אביב. שורש מציירת את רגשותיה ומתייחסת בעבודותיה אל מציאות החיים הייחודית והסכוכה בישראל, שהופכת מורכבת אף יותר כשנכנסת לתמונה מגיפה עולמית.

עבודותיה של שורש אקספרסיביות, מאופיינות בצבעוניות ככדה, לעיתים קודרת ומלנוכחית, המעוררת רגשות פחד. אופי הציור סוער, נעשה במשיכות מכחול והשפצות צבע, נע בין האקספרסיוניזם המופשט לבין הפיגורטיבי המרומז. שימוש רב באפור ואדום עזים בולטים מן היצירות של שורש, שבחלקן אף ”מחבלת” האמנית בשריטות וחריטות עמוקות עד לכדי קריעת הנייר, אולי בניסיון לשבור את אופיו המסורתי של הציור ולהשתמש בקנבס באופנים שונים.

סימה שורש אינה עושה לצופה חיים קלים בדרך להבנת עבודותיה המתבססות על עולם פנימי רגשי עשיר ומורכב והן אינן מתחנפות לצופה. לדבריה, אין היא ניגשת לעבודה במטרה ליצור משהו רך ונעים לעין הצופה אלא להעבירו חוויה מאתגרת.

שאלות לסימה

מה הסיפור של התערוכה הזאת מבחינתך, למה בכלל? בינואר בשנה שעברה שברתי את הרגל, עברתי ניתוח והשתקמתי מהר. מיד לאחר מכן התחילה הקורונה וסגרה את כולנו בבתים ואותי בסטודיו לימים ארוכים. בשנים האחרונות השריפות בדרום מפריעות לי נורא. כואב לי היחס שתושבי הדרום מקבלים מהממשלה ומכלל האזרחים, כאילו שייכים למדינה אחרת. כל האירועים הללו הפכו לי את הבטן הוציאו ממני רגש וכעסים רבים ובכך עוררו אצלי את הרצון ליצור בטכניקות חדשות לי (שריטות על בד, קרטון על דיקט, הלחמות על נייר, שכבות על שכבות והשפצות צבע).

מה מיוחד בתערוכה הזאת? בכל תקופה אני מציירת נושאים שונים, בהתאם למציאות המדינית והאישית (יש לי גם ציורים אופטימיים) מהתערוכה האחרונה עברו שנים רבות, כחמש שנים, בהן בחרתי במודע לא להציג. השנה האחרונה טלטלה את כולנו והרגשתי צורך עז להציג ולהביע את רגשותי דרך היצירות. בנוסף, רעות עודדה אותי, תמכה ונתנה לי דחיפה וביטחון להציג, אילו לא היא לא הייתה תערוכה. וגם, המיוחד בתערוכה הזאת בשבילי העובדה שהיא בתוך יגור...!

משהו על התהליך? רעות ואני התמודדנו והתגברנו יחד על כל הדילמות והאתגרים. כחלק מתפקיד האוצרות רעות בחרה את הציורים לתערוכה. חשבנו יחד על מקסום התצוגה בחלל לא שיגרתי ועוד ועוד.

תודה לרעות במלאכת התלייה. דותן רוזיאו עזר בנדביות ובמקצועיות רבה. תודה לעינב ולדותן רוזיאו.

תגובות? עד כה התגובות טובות מאוד ומחממות את הלב. שמחה ומודה על כל המבקרים

התערוכה תוצג במשך חודש ימים.

לכל המעוניין ניתן לפנות אלי ולרעות להדרכת יחידים וקבוצות: סימה 054-5618260, רעות 050-9721726

שבועות תשפ"א

חג שבועות

צילום: עמירם טנא

אנחנו אחרי חג שבועות מוצלח ועשיר, מלא מכל טוב הקהילה. מרגש לראות משפחות וחברים נפגשים ושמחים יחדיו. החג שמסיים את מעגלי חגיגנו ולפנינו הקיץ - נקווה שיהיה שקט. בתום החגיגות שמענו אנשים, שנהנו ובילו באירוע שהתקיים בחורשה, ושמענו אנשים שהעלו נקודות לשיפור. רצייתי כרכות התרבות יחד עם צוות החג, שזו הזדמנות נהדרת להודות לו על המאמץ שהשקיע לפני, תוך ואחרי, והרים אירוע קהילתי מפואר, לשתף בתחושות ובמחשבות וגם להעלות כמה שאלות אלינו כקהילה. שנת הקרונה אילצה אותנו להתבונן על האופן בו אנחנו חוגגים בדרך רעננה. בין המגבלות יצרנו פרצות דרכן מצאנו דרך לציין ולחגוג בכל עת שהיה ניתן ובאופן מקורי וחדש. גם חג השבועות של השנה שעברה עבר שינוי, ושמענו מאנשים כי היה מוצלח ומעניין, ולכן רצינו להמשיך באותו הקו גם השנה. חשוב לציין כי היו מספר נסיונות להערך לחג חקלאי יותר. המחשבה מאחורי תכנון החג הייתה לשלב תנועה בין יחד קהילתי לבין מרחב מרכזי, בו באה לידי ביטוי מהות החג. השנה שמנו דגש על ביכורי אנשי הקהילה ובצורה אחרת - ביכורי הענפים, ולכן נבחר גלגל המזל - ביכורי הענפים. והיתה גם הבמה הפתוחה. נציין שזהו קונספט של אנשים/ילדים מתוך הקהילה אשר עולים לשיר ללא חזרות. זוהי לא הופעה. שני אלו גלגל המזל והבמה הפתוחה היו מרגשים ומסקרנים.

במהלך התכנון שאלנו את עצמנו שאלות שונות, שאני רוצה לחלוק איתכם: מה יגרום לאנשי ונשות קהילת יגור להרגיש חיבור וגאווה לחקלאות? מה יכול להניע את הענפים לרצות לקחת חלק ולשתף בעשייתם? איך מצרפים עוד אנשים ונשים, צעירים ומבוגרים, לצוותי החג, כך שרצונות שונים יגיעו ויקבלו מענה? ובכלל ממה נהניתם בחג ומה היה חסר לכם? ומי מתנדב לקחת חלק בארגון החג בשנה הבאה? (השאלות אמנם עולות סביב חג שבועות, אך נכונות גם לשאר החגים והאירועים הרבים שקורים ביגור). שאלות שחשוב לקחת בהן חלק בקהילתנו.

רוצה לומר תודה ענקית לצוות אלוף ומיוחד!! -

נטע גולן שפירא, אורלי זעירא, קרן אוחנה, יוליה איריס, איריס בירמן, אור לבנה מהצרי.
תודה לננה שגיא ואלה זוארץ השוזרות המקסימות. תודה לנטלי והילה זך המהממות! שעזרו בפינת הליטוף. תודה לרמי זילנר - מתכנן מבוך החציר. תודה לרפת ולאור כרמי על שיתוף הפעולה בבניית המבוך. תודה ליפתח אמדורסקי מחוות הסוסים על נתינת בלות החציר. תודה רבה לחורשה. תודה לכל מפעילי הדוכנים. תודה לתאיר רשף שביט על הכנת ריקוד ביכורי התינוקות ולאמהות ולאב על הריקוד. תודה לעופרי שרון ותמי עוז שתמיד שמחות לקחת חלק. תודה רבה לארבל בן יעקב על עזרה ועיצוב דוכן גבינות ויין. תודה לאמוץ אשר על העזרה בפירוק הערב. תודה לשמואל ולבנים שעזרו בנקיון החנייה לאחר פירוק החציר.

יגור מצדיעה לחבריה בפלמ"ח ענת עוגן

חברי יגור ששירתו בפלמ"ח אמנון מאירי

נשים: שושנקה (לרמן) קרן צבי, סונקה, מחזור א: אורה כץ, מחזור ב': שושנה בנארי, צפרה דרוקמן, ישראלה סלע, שולה רביב (לא היו חברות יגור בעת ששירתו בפלמ"ח).

גברים: פלמ"ח - יענקלה סלע, אסף כץ, שלום פלוט, לייבוש אמון, צבי טייטל, משה בן שאול. פלי"מ - גד לסקר פיקד על ארבע אוניות מעפילים, שלום בורשטיין (אלחוטן), פנחס סובול, חיים בן דור - היה בקורס חובלים, וחי אז ביגור.

בני יגור: אריה טפר (מחזור א'), מחזור ב' - מאיר טפר, עקיבא ס"ט, דוד כהן, אורי שלם, גדעון חלמיש (פלי"מ).
סה"כ 24 חברים.

עברה לה שנה מאז נכנסתי לניהול "מסלול יגור", אחרי חפיפה יסודית וליווי מאיר פנים מגבי קרדוש וצוות המדריכים: אמנון מאירי, אמייתי אגמון, אריה שני, יעקב צעיון, וגדי רביב ולצד מיכאל דור על פיתוח השימור.

שנת הקורונה איפשרה לי להיחשף בנחת, והכרתי תחום חדש-ישן, מסקרן, עם כר נרחב ללמידה ו"החפירה", וכך גיליתי ש-15.5.41 הוא יום הקמת הפלמ"ח.

נו, מה אפשר לעשות, ועוד בלי תקציב? שיח קצר עם יעל ס"ט... ויש צוות. כנס של המועצה לשימור אתרים ומידע על "נגרר שימור" חדש... ויש הפעלה לילדים.

ואיך ניוזכר בפלמ"ח בלי השירים... ויש כמובן מי שיפעיל (אני ואלכס ידידי מ"פינה בעמק", מפעילים שירה בציבור במועדונים ודיוור מוגן - עם שירונים ביד, כמו פעם). ביקור מרתק אצל הפלמ"חניקית שלנו ישראלה סלע (98), ויש ראיון מצולם, בהיר וצלול... שרה'לה חי - מתגייסת לערוך. ומה עם "פרוזדור לחג"? נתן, מה אתה מביא למועדון חמש בשלישי שלפני ה-15.5! - כבר יש לי תוכנית. אז תחליף. טוב. עופר גביש עם סיפורי השירים מהפלמ"ח, טוב: יופי.

בשבוע שלפני, בפייסבוק הפנימי פורסמו עדויות של חברים שהיו בפלמ"ח.

מיכל מלכין, התוכלי להכין פלקט? וגם... תעודת הוקרה לישראלה? בטח. ברור ובשמחה. והדפסת שירונים...

עינב רוזיאו, זו התכנית. איך אוכל לעזור? כסאות, כיבוד של קפה שחור ולחם עם ריבה... כמו אז? ...כמובן. בשמחה. מה עוד? הגברה והקרנה. רון בונדרצ'וק, התוכל? בחוץ, עם טיפה תאורה? כן. מפגש בשטח, בדיקת עוצמת הבידורית שלנו והחלטה על הגברה רצינית יותר. ואסף גרודמן - עוזר. יונה רודניצקי, זוכר להכין קפה שחור כמו בטיוילים? תוכל? כן. בשמחה. ערן גורן, התוכל להביא ממחסן ציוד ברנר וסיר לבישול קפה בשטח? בשמחה. והכול מוכן.

שבת ה-15.5, התייצבנו בבוקר - אריה שני, רוחיק אלעד, ללה וראובן שניידר ושתי הנערות, נוי חגי ואביטל ילין... לפרוש ולתפעל את ההפעלה על הדשא ליד הסליק, להורים וילדים עם "נגרר שימור" של המועצה לשימור אתרי מורשת, ובו פינות הפעלה כמו: בניית ישוב, פרודוקטים מהמכולת לשקילה כמו אז, תלבושות כמו אז וצילום על רקע כפרי/עירוני, בניית צריף ראשונים, מטריצות של מבנים מפעם ועוד... השתתפו מעל 100 ילדים והורים.

**תעודת הוקרה והערכה מוענקת בזאת
לישראלה סלע**

על התגייסותך כנערה וינאית תל אביבית לשורות הפלמ"ח
ונתת מעצמך עד בלי די -
מתוך תחושת שליחות, נאמנות ורעות
ללא היסוס וללא חת -
כי ידעת שכך צריך
"כי קרא הקול"!

על תרומתך האדירה לקיבוץ יגור
מתוך אהבה למקום ולדרכיו.
על בניית בית יציב,
העומד בפני סערות הזמן והשינויים
על חינוך ילדים רבים
והקניית דרך
שיש בה אהבת האדם והעם.

זכינו כולנו בך.
בית יגור

ובערב, התכנסנו ברחבת מרכז המבקרים "יגור זה סיפור" - לציון 80 שנה להקמת הפלמ"ח והוקרה לחברי יגור ששירתו בפלמ"ח. בהתכנסות "אח פגישה שכזאת" בושל קפה שחור ולחם עם ריבה... כבימי הפלמ"ח. וברקע על המסך הושמעה בלופ מצגת עם מחרזות שירי הפלמ"ח. מרכז המבקרים נפתח וחברים נכנסו להיזכר...

בתוכנית הטקס שרקמנו יעל ואני: נמנו חברי יגור שהיו בפלמ"ח - 24 מתחקיר של אמנון מאירי, הוקרן ראיון עם עקיבא ס"ט, ורד הלפרין הקריאה את סיפורם של מאיר ואריה טפר, סופר על שושנה קרן צבי, גדי רביב סיפר על אמו - שולה רביב. הקרנו את עדותה של הפלמ"חניקית ישראלה סלע והענקנו לה תעודת הוקרה על התגייסותה ופועלה ביגור לאורך השנים הרבות. יעל כתבה על איך זה לגדול בבית של פלמ"חניק והקריאה את סיכומי של הערב. קינחנו עם שירונים בשירי הפלמ"ח והתקופה עם ענת ואלכס.

*

עוד אוסיף, שמתגברת זרימת המבקרים אל "מסלול יגור" ובעיקר לסליק - במיזם "שבת ישראלית", בו הכניסה ללא עלות למבקרים בימי שישי ושבת באתרי מורשת בכל הארץ בחסות משרד התרבות והספורט ובהפקת המועצה לשימור אתרים. אנחנו מקבלים את התמורה וההכנסות כנראה "יצילו" את יגור. גם שיתוף הפעולה עם חדר האוכל בהבאת קבוצות לארוחת צהרים - מתגבר. וזה יופי. וכעת לפנינו: ציון 75 שנה ל"השבת השחורה", במפגש "מספרי סיפורים" עם חברי יגור בהנחיית גבי זוהר ב-29.6.21 במועדון חמש. מוזמנים לפנות אלי אם יש לכם זיכרון או סיפור. תודה לכולם.

המשק - חי

יום כיף

הגמלאים יצאו לטיול "פניני השרון" בכפר יונה (אתר ארכיאולוגי), בית העלמין של קיבוץ עין החורש, אתר "קאקון", המספר פרק ממלחמת העצמאות, ויד חנה, ששייכת להסטוריה היגורית. אכלו צהרים במתחם צומת העוגן. היה מעניין וכיף.

שיכור מחנה

גלי גורביץ: אחרי תקופה ארוכה הגיע הזמן למתיחת פנים קטנה לפינה הזאת. חיפשנו משהו שיחזיק תקופה ארוכה. הערוגות החדשות עשויות מ"בלוק אמריקה", על מצע חדש, ימולאו באדמה וישתלו.

אל החניה ואל הנחלה

שכונת הלול החדשה ("הגן הירוק") אוטוטו מסיימים פיתוח שטח: מגרש חנייה, הסטת הכביש, מדרכות.